

Mesafe

– Mavidüş · 23 Ocak 2026

Göz kapaklarında ağırlaşan mühür,Eski bir masalın son hecesidir.
Yıldızlar sönük kalsın,
Gece zaten vuslatın ta kendisidir.

Sırtımda küfelerce keşke,
Cebimde bir avuç belki ile yürüdüm.
Gözlerine baktığım herkesin
Kendi aynasını sildim de,
Bir tek kendi çehremi
Sisler arasından çekip çıkaramadım.

Şimdi bir gölgeyim,
Kendi bedenine dar gelen.
Eskimiş bir hırka gibi
Asılı kaldım kapı eşiklerinde.
Ne gidenin ayak izi silindi kalbimden,
Ne de gelenin heybesi hafıfledi benden.

Oysa sadece durmak istedim;
Başkasına değil,
Yalnızca kendime bir yuva,
Yalnızca kendime bir liman olup
Öylece susmak...
Ama yol bitti,
Mesafe hala o kadar uzak.